

בתי משפט

ת"פ 67104-01-20

בית המשפט המחוזי ירושלים

לפני כבוד השופטים רבקה פרידמן-פלדמן, משה בר-עם, עודד שחם

09 אוגוסט 2026

מספר בקשה: 611

בעניין: 1. שאול אלוביץ'

2. איריס אלוביץ'

המבקשים

נ ג ד

1. מדינת ישראל

2. בנימין נתניהו

3. ארנון מוזס

המשיבים

החלטה

1. לפנינו בקשה לעיון חוזר בהחלטה מיום 6.4.2021 (להלן: ההחלטה הקודמת).

2. בהחלטה הקודמת, דחינו בקשה של ההגנה לפסול כראיה חומרים שהופקו מתוך מכשיר הטלפון של העד מר אילן ישועה (להלן: העד).

3. לאחר שנתנו דעתנו לטענות הצדדים, על רקע החומר שלפנינו, החלטנו לדחות את הבקשה מהטעמים הבאים:

בנקודת המוצא, בהחלטתנו הקודמת היינו מוכנים להניח כי היה צורך בהוצאת צו מיוחד לשם ביצוע חיפוש במכשיר הטלפון של העד; כי צו כאמור לא הוצא; וכי הדבר מצביע על פגם בהתנהלות החקירה ובהפקת חומרים מתוך מכשיר הטלפון האמור. חרף זאת, דחינו את בקשת ההגנה, שכן העד נתן את הסכמתו להפקת החומרים, ובנסיבות אלה, לא מצאו פגיעה בפרטיותו העשויה להצדיק את פסילת הראיה.

טענת ההגנה היא כי חל שינוי מהותי בנסיבות מאז ההחלטה, שכן בפסק דינו של בית המשפט העליון בבג"צ 8298/22, מיום 31.8.2025, נקבע שחיפוש במכשיר טלפון יכול להתבצע רק על בסיס של צו שיפוטי המתיר זאת, וכי הסכמה של החשוד (כפי שהיה באותו מקרה) אינה מהווה תחליף לצו כאמור. לא שוכנענו כי פסק הדין האמור מהווה שינוי בנסיבות, המצדיק עיון מחדש בהחלטתנו.

ראשית, בהחלטתנו, לא הנחנו כי הסכמה של החשוד (או של העד כפי שהיה במקרה שלפנינו) מהווה תחליף לדרישת החוק להוצאת צו. אדרבה, הנחנו כי אי הוצאת צו, מהווה פגם. משכך, אין בפסק הדין כדי להוסיף דבר מה מהותי להכרעתנו.

שנית, צודקת המדינה בטענתה, כי בפסק הדין האמור, נקבעה תקופת מעבר של שנה וחצי להסדרת העניין באופן חוקי. תקופה זו טרם חלפה. ממילא, מנקודת מבט זו, הבקשה שלפנינו מוקדמת, אם היינו סבורים שיש בה ממש. כאמור לעיל, לא כך הוא.

בתי משפט

ת"פ 67104-01-20

בית המשפט המחוזי ירושלים

לפני כבוד השופטים רבקה פרידמן-פלדמן, משה בר-עם, עודד שחם 09 אוגוסט 2026

4. מעבר לנדרש נעיר מספר הערות בקצרה.

ראשית, פסילת הראיה המבוקשת, נשענת על פסק דינו של בית המשפט העליון בעניין יששכרוב. במסגרת האיזונים שנקבעו באותה פרשה, ניתן משקל רב לחשיבותה של הראיה. בעניין זה לא יכול להיות ספק כי בענייננו מדובר בראיה מרכזית ביותר לבירור חשדות בעבירת שוחד, בין הגורם הבכיר ביותר ברשות המבצעת לבין איש עסקים מוביל. קשה להפריז במשקלה של הראיה בנסיבות המתוארות.

שנית, על פני הדברים, בעת שהופקו החומרים מושא הבקשה, פעלה היחידה החוקרת, לכאורה, על פי נהלים שרירים וקיימים באותה עת. העובדה שהנוהל הרלוונטי נפסל בפסק הדין בעניין הסנגוריה הציבורית, אינה גורעת, לכל הפחות, מתום הלב בפעולת גורמי החקירה בהקשר זה.

שלישית, אין זה מיותר להעיר כי ההגנה נסמכת ובהרחבה על ראיות שהופקו מתוך אותו מכשיר טלפון. אין זה ברור בשלב זה, כיצד מתיישב דרך הילוכה של ההגנה, עם הטענות המועלות בבקשה הנוכחית, ובכלל זה האמור בסעיף 109 לבקשה, המפנה בתורו לאמור בפסקה 70 לפסק הדין בעניין הסנגוריה הציבורית. ראו בהקשר זה גם פסקה 122 לבקשה.

רביעית, ההגנה מעלה שורה של טענות הנוגעות לפגמים נטענים בהתנהלות החקירה, ובקשר למצב דעתם של החוקרים שניהלו אותה. אין מקום כי במסגרת החלטת ביניים זו, נקבע ממצאים עובדתיים בטענות ובסוגיות אלה. אף מנקודת מבט זו, הבקשה שלפנינו – מוקדמת. בלא למצות נפנה בהקשר זה לטענות ההגנה המועלות בסעיפים 67, 71, 74, 75, 98, 113, 114, 116.

5. התוצאה של כל האמור היא, כי הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו אב תשפ"ו, 09 אוגוסט 2026, בהעדר הצדדים.

עודד שחם, שופט

משה בר-עם, שופט

רבקה פרידמן-פלדמן, שופטת
סגנית נשיא

